

— EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 75, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af regel 62, stk. 3, i forordning nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 2. juni 2017 — Daico International mod EUIPO — American Franchise Marketing (RoB)

(Sag T-356/17)

(2017/C 239/82)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Daico International BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokat M. Kassner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: American Franchise Marketing Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Daico International BV

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »RoB« — EU-varemærkereгистраering nr. 5 752 324

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. marts 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1407/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 75, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af regel 62, stk. 3, i forordning nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 31. maj 2017 — Mubarak mod Rådet

(Sag T-358/17)

(2017/C 239/83)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairo, Egypten) (ved B. Kennelly, QC, barrister J. Pobjoy, solicitors G. Martin, M. Rushton og C. Enderby Smith)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2017/496 af 21. marts 2017 om ændring af afgørelse 2011/172/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (den »anfægtede afgørelse«, EUT 2017, L 76, s. 22) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/491 af 21. marts 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 270/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (den »anfægtede forordning«, EUT 2017, L 76, s. 10), annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Det fastslås, at artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2011/172/FUSP af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (»afgørelsen«, EUT 2011, L 76, s. 63) og artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (»forordningen«, EUT 2011, L 76, s. 4) ikke skal finde anvendelse, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, og følgelig annulleres afgørelse (FUSP) 2016/411, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at afgørelsens artikel 1, stk. 1, og forordningens artikel 2, stk. 1, er ulovlige, fordi de (a) savner et gyldigt retsgrundlag og/eller (b) tilsidesætter proportionalitetsprincippet.
2. Andet anbringende om, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens rettigheder i henhold til artikel 6 TEU, sammenholdt med artikel 2 og 3 TEU, samt artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ved at antage, at de retslige procedurer i Egypten var i overensstemmelse med grundlæggende rettigheder.
3. Tredje anbringende om, at Rådet har anlagt urigtige skøn ved at antage, at det i afgørelsens artikel 1, stk. 1, og forordningens artikel 2, stk. 1, fastsatte opførelseskriterium var opfyldt for så vidt angår sagsøgeren.
4. Fjerde anbringende om, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar og retten til god forvaltningsskik og til effektiv domstolsprøvelse. Rådet har navnlig undladt omhyggeligt og upartisk at undersøge, om de påståede grunde, der angiveligt begrundede genopførelsen, var velbegrundede i lyset af sagsøgerens bemærkninger forud for genopførelsen.
5. Femte anbringende om, at Rådet ubegrundet og uforholdsmæssigt har krænket sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder hans ret til beskyttelse af ejendom og omdømme. Den anfægtede afgørelse og den anfægtede forordnings konsekvenser for sagsøgeren er vidtrækkende, både hvad angår dennes ejendom og dennes globale omdømme. Rådet har ikke godtgjort, at indefrysningen af sagsøgerens aktiver og økonomiske ressourcer er forbundet med eller begrundet i noget legitimt mål, og endnu mindre, at den er forholdsmæssig i forhold til et sådant mål.

Retten kendelse af 24. april 2017 — Ipuri mod EUIPO — van Graaf (IPURI)

(Sag T-226/16) ⁽¹⁾

(2017/C 239/84)

Processprog: tysk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016..